

200 let

šolstva na Frankolovem

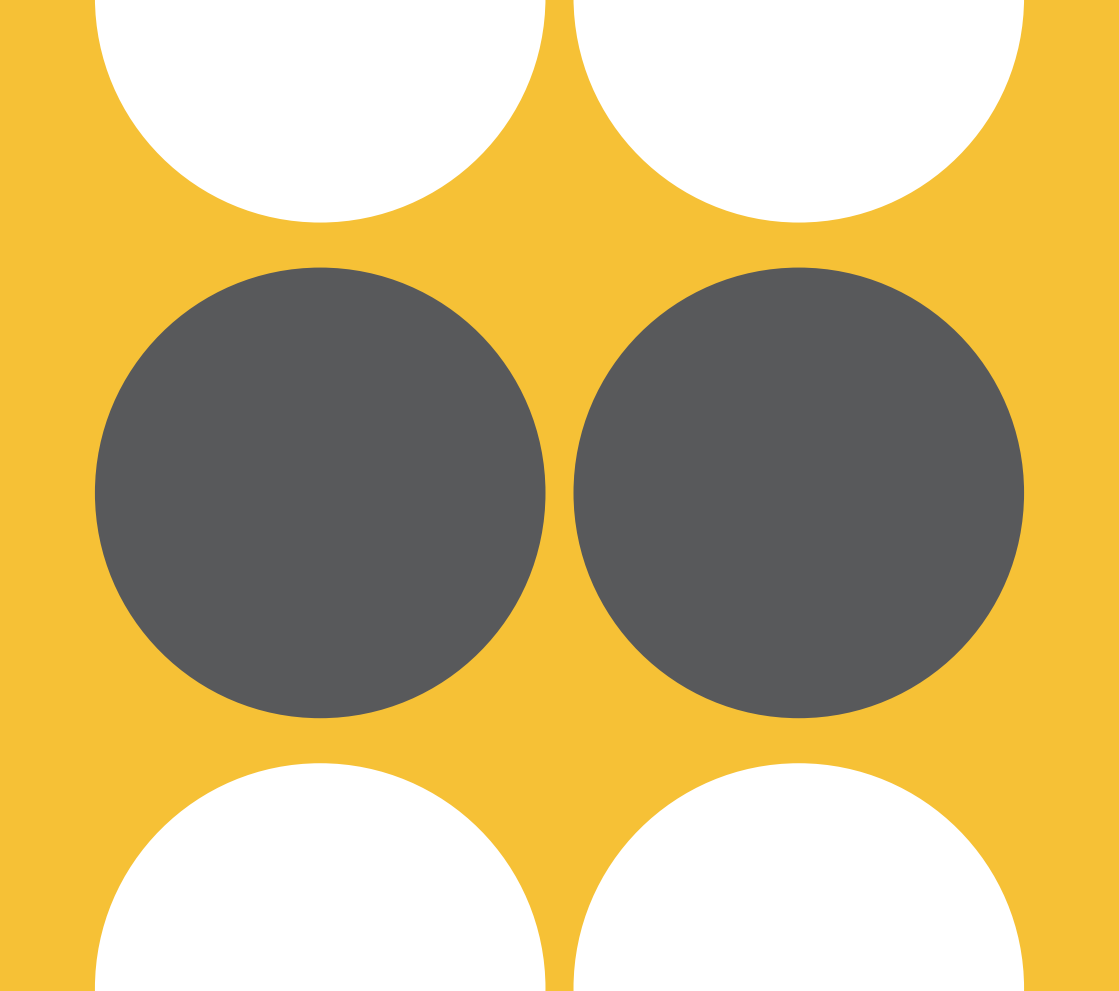

1816 - 2016

Bilten ob
200-letnici šolstva

Kolofon

Bilten uredila:
Nina Križanec Rodica

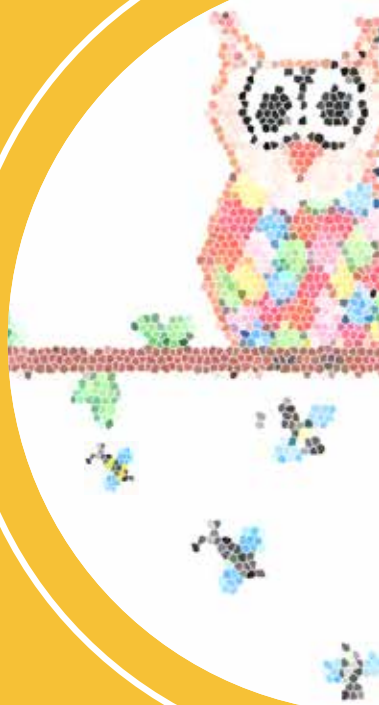
Fotografije: arhiv OŠ
Antona Bezenška
Frankolovo, arhiv Jožeta
Žlausa

Jezikovni pregled:
Marjana Šoš

Tisk: Akelei, d. o. o.

Izdala:
OŠ Antona Bezenška
Frankolovo

November 2016

UVODNE BESEDE

Viziji mora slediti konkreten podvig. Ni dovolj, da zremo v stopnice pred sabo, moramo zakorakati po stopnicah.

(Vance Havner)

Osnovna šola Antona Bezenška Frankolovo je majhna šola v občini Vojnik, ki uresničuje svojo vizijo že 200 let. Po prvih stopnicah šolanja so zakorakali davnega leta 1816 in vse odtlej se vzpenjajo. Iz majhne lesene mežnarije se je poučevanje prestavilo v zgradbo, v kateri poučujemo še danes, z vizijo, spodbujati strpnost in dobro klimo v šolskem prostoru ter razvijati delovne navade za uspešno učenje in življenje.

Čeprav je majhna šola, je tradicija poučevanja ukaželjne frankolovske mladine zelo stara. Letos praznujemo 200 let pričetka poučevanja na Frankolovem, 190-letnico prve šolske zgradbe, 110-letnico izgradnje šolskega poslopja, v katerem se še danes odvija pouk, 25-letnico izgradnje šolske telovadnice in 11-letnico izgradnje prizidka.

Takšen jubilej šole moramo obeležiti, zato smo izdali bilten, ki priča o preteklosti, s pomočjo katere danes razumemo sedanjost in s ponosom zremo v prihodnost.

Ob prebiranju starih kronik, raznih zapisov in literature, iskanju še živih fotografij, ki so jih naključno ali namenoma ustvarili bodisi učitelji in učenci bodisi naključni krajani, smo uspeli vzpeti se po stopnicah iz preteklosti. Odkrili smo mnogo lepega, razkrili bomo marsikatero iskrico iz šolskih klopi, sploh pa bomo s fotografijami pokazali, da je bil po stopnicah korak frankolovskih učiteljev in učencev res vztrajen in da vzpenjanju še ni konca. Zgodovino šole so namreč ustvarjali ljudje, ki so bili prežeti s trdno voljo in z dobrimi nameni, ki so živeli in ustvarjali za druge, ki so svoj poklic čutili kot poslanstvo.

Prihodnosti se tako ne bojimo, ustvarjali in vzpenjali se bomo naprej. Morda bo videti, da nam ni uspelo pripraviti prihodnosti za naše otroke, saj napovedati prihodnosti ni mogoče, bomo pa naše otroke pripravili na prihodnost.

Ravnateljica, Marjana Šoš

Marjana Šoš

Vse najboljše
za 200 let

Ob 200-letnici šolstva na Frankolovem

200 let šolstva! 200 let učenja! Koliko generacij učencev? Koliko učiteljev? Koliko znanja? Kakšen napredek.

Od tablice in krede do pametnega telefona in računalnika. Da, bili so ljudje, ki so že pred 200 leti poznali pomen znanja in njegovo moč. Niso pa sedeli križem rok in so časom primerno vedno poskrbeli za to, da so bili ustvarjeni ustrezni pogoji za učenje. Iz te šole so izšli pomembni ljudje, še posebej pa smo lahko ponosni na prof. Antona Bezenška, katerega ime danes nosi osnovna šola na Frankolovem.

Spoštovani bralec!

Ne bom se spuščal v razmišljanje o vsem, kar se je v preteklosti dogajalo, saj o tem priča ta drobna knjižica. Se pa vprašam, ali danes zagotavljamo ustrezne pogoje za nadaljevanje uspešnega procesa učenja na Frankolovem? Čas, v katerem živimo, je predvsem zaznamovan s hitrimi spremembami skoraj na vseh področjih. Znanje je, še bolj kot v preteklosti, odločujoč dejavnik za uspeh in razvoj v našem življenju. Če je bilo nekoč dovolj imeti učitelja in prostor, kjer bo delal in je že samo znanje pisanja in branja pomenilo konkurenčno prednost, je to danes bistveno premalo. Nujna sta sodobna oprema in tehnologija. Pa tudi to še ni dovolj. Nujna je mednarodna izmenjava znanja in izkušenj. Uspešna šola ne more biti samo na Frankolovem, šola se mora povezati s šolami tudi drugod po svetu. Slediti tem ciljem in zagotoviti te pogoje je naloga sodobnega učitelja in tudi lokalne skupnosti. Najpomembnejša naloga šolstva pa je negovanje našega materne jezika, naše preljube slovenščine. Lasten jezik je ključni dejavnik, da se lahko veselimo naše samostojne države Slovenije. In naša naloga ter naloga vseh učiteljev v bodoče je skrb za ta biser.

Verjamem, da hočemo in da bomo to tudi uresničili.

Ob koncu želim uspešno delo šole tudi v bodoče. Iskrene čestitke ob visokem jubileju in vse dobro tudi na poti v prihodnost.

Branko Petre
Župan Občine Vojnik

Ob jubileju OŠ Frankolovo

So dogodki, ki dajejo lepoto spominom in smisel prihodnosti.

Častitljivi jubilej OŠ Frankolovo je nedvomno velik in pomemben dogodek za Frankolovo, Občino Vojnik, pa tudi za šolstvo v Slovenji.

Nas, ki smo šoli in kraju svoj čas dajali vsebino, vabi k obujanju spominov, čeprav tudi do sedanjosti nismo ravnodušni. Sedanjo generacijo, kolektiv in vodstvo šole ter krajevno skupnost pa ohrabruje s ponosom in napaja z energijo za doseganje novih uspehov.

Spomini. Veliko jih je in lepi so. V tej množici izbrati najlepše je težko. Pa vendar, nekateri so vezani na pomembne dogodke in uspehe, zato jih raje obujamo.

Izgradnja igrišča pri šoli in kasneje pridobitev telovadnice. Veliko skrbi in naporov. Potem pa nepopisna radost ob otvoritvi, še bolj pa ob številnih aktivnostih, ki so sledile. Zvrstila so se številna tekmovanja in prireditve. Pomembno mesto pa so zavzemale tudi igre – odrska dela. Teh se je v 40 letih mojega učiteljevanja na Frankolovem kar nekaj zvrstilo. Številne vaje in skrbi, včasih jeza (kar ne šteje), predvsem pa veliko zabave, smeha in nato veliko veselje ter hvaležnost obiskovalcev. Vse to in še kaj več smo doživeli tudi ob sodelovanju v moškem pevskem zboru. Ja, res lepa doživetja in spomini.

Zelo lepi spomini so vezani tudi na družabno življenje v šolskem kolektivu in v kraju. V mislih imam razne izlete in drobne pozornosti, ki smo si jih občasno izkazovali. Vse to je bila vsebina in odlika našega skupnega ustvarjanja. Dogodki in uspehi, ki so se ob tem rojevali, pa so bili plod dobre medsebojne povezanosti, entuziazma in neumorne volje. Zavedali smo se tudi, da se na ta način lažje prenaša bremena življenja, ki jih tudi v preteklosti ni manjkalo.

Osebnostno vse značilnosti in uspehe takratnega življenja na šoli in v kraju strnil v moto: »Vse to se lahko zgodi, če okoli sebe take imaš ljudi«.

Celotnemu kolektivu OŠ Antona Bezenška Frankolovo na čelu z gospo ravnateljico ob častitljivem jubileju iskreno čestitam, hkrati pa želim uspešno vodenje in delovanje šole v bodoče. Želim vam, da bi imeli, pridne in uka željne učence. Želim pa tudi, da se dobro medsebojno razumete v kolektivu, s starši, s krajem in vsemi ostalimi dejavniki, ki krojijo programe in vsebino šol. Čestitki in željam se pridružujejo tudi vsi nekdanji učitelji in sodelavci OŠ Frankolovo.

Vaš nekdanji učitelj in ravnatelj
Anton Drev

Lepi spomini ostanejo in se ti vtisnejo v srce za celo življenje. Spomini na čas, skoraj pred 60. leti, ko sem prvič prestopil šolski prag, so še danes tako živi, kot bi bilo pred nekaj leti.

To je bilo, ko v šoli še nismo imeli »šolske« malice in smo v torbah ali »rukzakah« prinašali malico, ki je bila običajno košček kruha in jabolko. To je bilo takrat, ko še nismo poznali modernih računalnikov in smo pri matematiki uporabljali veliko leseno stojalo s 100 kroglicami, ki so bile različnih barv in nanizane na deset vodoravnih palčk. V kotu učilnice je stala posebna mizica, v kateri so bili predalčki za male in velike črke, na stenah pa so visele velike podobe naših pisateljev in pesnikov. Pozimi smo učenci sami prinašali in nalagali drva v veliko peč, ki je bila izdelana iz velikih keramičnih elementov in iz katere se je občasno po celotnem razredu širil siv dim.

Najbolj pa mi je ostala v spominu učiteljica Vida Štukelj, ki nam je s svojim blagim načinom učenja kmalu postala »druga mama« in smo jo imeli prvošolci zelo radi. Seveda, spominjam se tudi učiteljev višjih razredov in obdobja, ko so nam fantom rojile po glavi tudi kakšne »pametne« reči. Ena od takšnih je bila lovljenje in skakanje skozi okno iz prvega nadstropja 7. in 8. razreda v stari šoli. Ko je to opazil strogi učitelj Karel Šmajš, se je to početje hitro zaključilo in v redovalnico so vsi »padalci fasali« grajo ali ukor. Kdaj pa kdaj so strogi učitelji uporabili kot vzgojno sredstvo tudi leseni meter ali veliko leseno šestilo z dobrim namenom, da bi nas spravili k pameti. Enih se je to prijelo, drugih zopet ne in tako se je število učencev prvega razreda ob izstopu iz osnovne šole včasih tudi prepolovilo.

**Če se ne boš
učil, za kmeta
boš pa že
dober.**

Pred več kot pol stoletja so bili drugi časi, trdo in garaško delo na kmetijah ni dopuščalo dosti časa za učenje, takrat je veljal rek: »Če se ne boš učil, za kmeta boš pa že dober.« Danes to ne velja več, prav tako tudi »trdih« vzgojnih prijemov v šoli učitelji ne smejo več uporabljati, kar je velika pomanjkljivost današnjega šolskega sistema.

Danes je povsem normalno, da so simpatije in ljubezenske iskrice učencev razgaljene že v višjih razredih osnovne šole, včasih pa je bila to »tabu« tema in se o takšnih stvareh med sošolci sploh ni govorilo. Večkrat se je zgodilo, tako tudi v mojem primeru, da se je prikrita »osnovnošolska« ljubezenska iskrica čez nekaj let razplamtela in do danes še kar žari.

Obdobje osemletke, ko še nismo imeli šolskih prevozov in smo morali v dežju ali snegu pešačiti do šole, je v meni pustilo velik pečat. Učitelje smo zelo spoštovali in ne vem, zakaj imam občutek, da so nas bolje pripravili na šolanje v poklicnih ali srednjih šolah. Ali je temu botroval bolj »trd« šolski sistem ali pa skromne razmere med delavskimi družinami, kjer so bili ponavadi očetje zaposleni, matere pa so zgolj gospodinje in denarja je bilo bolj malo. Tudi na kmetijah ni bilo nič lažje, razen določenih izjem, ki bi jih pa lahko pred več kot pol stoletja prešteli na prste ene roke.

Na preprosti podeželski šoli na Frankolovem, ki je že pred več kot stoletjem in pol »izšolala« naša pomembna rojaka Antona Bezenška in Jožeta Iskrača, je tudi v povojnem obdobju drgnilo klopi kar nekaj pomembnih ljudi, ki so danes uveljavljeni kot profesorji, inženirji, duhovniki, glasbeniki, podjetniki, umetniki in še bi lahko naštevali.

Ponosen sem na to, da sem tudi jaz med naštetimi.
Jože Žlaus

Zgodovina šolskih zgradb na Frankolovem

Začetek šolstva na Frankolovem sega v leto 1816, ko je organist Konrad p. Bartholotti začel poučevati 16 učencev v leseni mežnariji, predhodnici sedanje pritlične hiše na severni strani župnišča. Leta 1826 so na župnijskem vrtu zgradili prvo leseno šolsko poslopje. Les je prispeval knez Windischgrätz, delo pa je brezplačno opravil Jožef Križan iz Verpet.

Stavba, ki ji danes rečemo »stara šola«, je bila dograjena v šolsko poslopje leta 1863. Leta 1875 je okrajni šolski svet sprejel odlok, da enorazrednico razširijo v dvorazrednico.

Leta 1905 je bil postavljen temeljni kamen za novo šolo na mestu, kjer stoji šola danes. Stavba je bila popolnoma končana 15. 8. 1906. Šola je takrat postala trirazrednica.

V času vojne je bila šolska stavba precej uničena. Ob odhodu okupatorjevih vojakov je ostala brez žlebov, strešnih opek, kljuk in ključavnic, pokvarjen je bil tudi vodovod, ki je bil napeljan leta 1937. Krajanje so šolo obnovili s prostovoljnimi delom in lastnimi prispevki.

V letu 1952 so uredili letno igrišče ob šolski stavbi, naslednje leto pa je bilo temeljito obnovljeno staro šolsko poslopje. Napeljana je bila tudi elektrika.

Leta 1966 je podjetje Ingrad iz Celja pričelo z nadzidavo sedanjega šolskega poslopja. Leto kasneje je bila slovesna otvoritev. Šola je pridobila šest učilnic, dva kabineta, delavnico za tehnični pouk, majhno kuhinjo in upravni prostor. Uredili so tudi centralno ogrevanje.

Julija 1981 je bila slovesna otvoritev telovadnice, ki jo je zgradilo podjetje Ingrad iz Celja kot prizidek sedanji šolski zgradbi. Leto kasneje so asfaltirali šolsko dvorišče in dohod.

Med letoma 1984 in 1986 so prenovili strešne prostore sedanje šolske zgradbe in tako so prostori postali še bolj uporabni.

Leta 1994 so v »stari šoli« uredili večnamensko učilnico, ki je omogočila prehod na enoizmenski pouk.

Leta 2004 so začeli z gradnjo prizidka in obnovo šole in dela so bila končana avgusta 2005. Temeljito so bili obnovljeni in posodobljeni kabineti in specialne učilnice, največje pridobitve pa so bile knjižnica, multimedijška učilnica in tehnična učilnica v obliki odra. Takrat je bila to v Sloveniji novost, saj je učilnica od telovadnice ločena s posebno pregibno steno in v primeru večjih prireditev služi kot oder. Obnovljena in dograjena šola je bila velika pridobitev za učence in delavce šole, prav tako pa tudi za vse krajanje.

Prirejeno po Šola Frankolovo skozi čas 1816–1996

Uvedba devetletke

Po nekajletnem poskusnem izvajanju »devetletke« na nekaterih osnovnih šolah v Sloveniji je s 1. 9. 2003 postala obvezna za vse.

S pomočjo projekte skupine, mentorskih šol z večletnimi izkušnjami, številnih izobraževanj in intenzivnih priprav, smo se vsebinsko in kadrovsko zelo dobro pripravili na izzive, ki so jih prinašale nove vsebine in drugačen način dela. Ob koncu šolskega leta smo ocenili, da smo zelo uspešno izpeljali zadane naloge. Veliko težavo je predstavljala prostorska stiska, saj smo morali pouk izvajati v neprimernih prostorih in tudi v »stari šoli«.

Naslednje leto so izvajanja programa devetletnega osnovnošolskega programa zaznamovala gradbena dela ob obnovitvi in dograditvi potrebnih prostorov. Da smo lahko obdržali enoizmenski pouk, so učenci 2. razreda gostovali v bližnjem Aletinem domu. 20. 10. 2004 so se pričela dela, ki so bila končana 25. 8. 2005 s tehničnim prevzemom šole. S tem smo pridobili tudi ustrezne prostorske pogoje za uspešno izvajanje devetletke.

Branko Sušak, ravnatelj med leti 2002 in 2005

Anton Bezenšek

Osnovna šola Frankolovo se je v šolskem letu 2013/14 preimenovala v Osnovno šolo Antona Bezenška Frankolovo. To je sovpadalo z odprtjem Tončkove učne poti. Na slavnostni prireditvi je bil pred šolo odkrit doprsni kip kot spomenik Antonu Bezenšku.

Profesor Anton Bezenšek je oče slovenske in bolgarske stenografije, pisatelj in rodoljub.

Bil je prvorojeni sin Tomaža Vezenška in Marjete, rojene Kranjc. Rodil se je 15. aprila 1854. Iz arhiva župnije je vidno, da so se Bezenški najprej pisali Wesenschek, nato Vezenšek. Ni znano, kdaj in zakaj je v prešel v b. Anton Bezenšek se je rodil v Bukovju, ki se danes imenuje Bezenškovo Bukovje.

Antonov oče je bil cerkveni pevec, igral je flavto, bil je tudi cerkveni ključar. Anton je otroštvo preživel na domačiji, pri šestih letih pa je šel v šolo na Frankolovo. Ta je bila tedaj enorazrednica, učitelj pa je bil Filip Koderman. Toneja, kot so klicali Antona, je prepoznal kot nadarjenega učenca, sposobnega za nadaljnji študij na mestni šoli. Sam ga je dodatno poučeval, da je bil Anton leta 1865 sprejet v četrti razred mestne šole. Leta 1866 se je vpisal na gimnazijo. Pod svoje okrilje ga je vzela opatija, kar je pomenilo, da je imel brezplačno stanovanje, hrano in obleko.

V 5. razredu se je Bezenšek srečal s stenografijo, ki jo je v nemščini poučeval profesor Gustav Adolf Lindner. Stenografija takrat sicer ni bila obvezen predmet, a je dala Bezenšku trajno podlago za razvijanje tega znanja. V tem času je Bezenška privlačilo tudi leposlovje, začel je objavljati poezijo v slovenskih časopisih. Začel pa je tudi snovati slovensko dijaško društvo Beseda, pri čemer so mu nasprotovali nemško usmerjeni profesorji. Bezenšek je bil prvi predsednik tega društva, in sicer do odhoda z gimnazije. Maturiral je v Zagrebu, saj mu je profesor matematike, ki je bil zagrozen Nemeč, zagrozil, da bo poskrbel, da iz matematike ne bo naredil mature.

Pisateljevanje

Bezenšek je objavljajl poučne in zabavne sestavke v mladinskem listu Vrtec, v leposlovnem listu Zora, celovškem štirinajstdnevniku Besednik, urejal pa je tudi bolgarski mladinski list Zdravec. Bezenšek se na začetku ni podpisoval pod svoje literarne spise s pravim in polnim imenom. Uporabljal je psevdonim Bukovski, ker je bil doma iz Bukovja. Drugače je uporabljal tudi kratice A. B. ali pa Tonej, ki mu je v zrelejših letih najljubši, saj ga najdemo tudi pod njegovimi prispevki v Jugoslavjanskem stenografu. Snov novel in povesti je zajemal največ iz kmetškega življenja in življenja graščakov. V leposlovju se je udejestvoval kot zbiratelj narodnega blaga. Napisal je tudi nekaj pesmi, občasno pa je prevajal iz tuje literature za naše literarne revije. Prevedel je veliko pesmi slovenskih pesnikov v bolgarščino.

Stenografija

Bezenšek se je že v gimnazijskih letih zanimal za stenografijo, saj si je s hitrim načinom pisanja snov hitreje zapisoval. Vpisal se je na filozofsko fakulteto v Zagrebu in obiskoval slavistična predavanja pri znamenitem slovanskem jezikoslovcu dr. Leopoldu Geitlerju. Poleg slavistike je Bezenšek v Zagrebu obiskoval predavanja iz klasičnega jezikoslovja in filozofije, prav posebej pa se je ukvarjal s študijem stenografije, najprej hrvaške, ki jo je zasnoval Franjo Magdič. Kasneje je sestavil slovensko, hrvaško in bolgarsko stenografijo iz češke osnove.

Obvladal je tudi nemško stenografijo. V Pragi je opravil izpit za učitelja stenografije na srednjih šolah.

Bezenšek je leta 1875 izdal svojo prvo stenografsko knjigo »Stenograsko čitanko«, ki je bila prva stenografska čitanka na slovanskem jugu. Slovensko oz. jugoslovansko stenografijo z naslovom Nauk o stenografiji je izdal v samozaložbi leta 1878. Knjiga se je kot edina te vrste dobro uveljavila in tako se je začela stenografija širiti tudi med Slovence.

Bezenšek je leta 1879 končal študij filozofije kot kandidat za gimnazijskega učitelja. To leto je poučeval stenografijo, nemščino in matematiko, učil pa je tudi svojega brata Arnošta, ki je tedaj obiskoval 1. razred gimnazije. Ko se je julija leta 1879 odpravljajl domov na

počitnice, mu je v Zagreb bolgarski finančni minister Načovič poslal telegram, s katerim ga je povabil, naj pride v Bolgarijo za parlamentarnega stenografa.

Življenje v Bolgariji

Bolgari so Bezenšku ponudili profesuro na sofijski gimnaziji. Tako je Bezenšek v začetku septembra leta 1879 odpotoval v Bolgarijo, kjer je ostal vse do svoje smrti leta 1915.

Bezenšek je stenografiral govore v branju, poleg tega je poskrbel za Gabelsbergerjev stenografski prenos v bolgarščino. Že 25. septembra 1879 je imel prvo predavanje o razvoju stenografije pri drugih narodih in ta datum velja pri Bolgarih za rojstni dan njihove stenografije.

Odločil se je, da bo začel tudi v Bolgariji izdajati strokovno revijo, in sicer kar nadaljevanje Jugoslovanskega stenografa. V času od 1880 do 1881 je izšlo šest števil. V reviji je vzpostavljala tudi kulturne mostove med narodi, in sicer na tak način, da je začel objavljati »Kratko slovnico bolgarskega jezika«, ki je bila namenjena Slovincem. Na Slovence nikoli ni pozabil, kajti ves čas svojega delovanja v Sofiji je redno pošiljal članke in komentarje v »Slovenski narod«.

Bezenšek je želel stenografijo uvesti tudi v južni del Bolgarije, zato da bi imeli severna in južna Bolgarija enoten stenografski sistem. Udeleževal se je vseh pomembnih stenografskih kongresov v Evropi. Bil je tudi častni dopisnik dunajskega in dresdenskega stenografskega društva. Imenovan je bil za člana 1. Mednarodnega stenografskega kongresa. Bil je edini udeleženec južnih Slovanov. Predaval je o stenografiji in njenem razvoju pri južnih Slovanih. Leta 1899 je v Žalcu organiziral prvi slovenski stenografski shod, ki je bil združen s proslavo 25-letnice dijaškega društva »Besede«. Bezenšek je že nekaj časa pripravljala izdajo Slovenske stenografije, ki jo je Slovenska Matica izdala leta 1893.

Bezenšek je bil tudi vnet čebelar. Za Bolgare je iz nemščine prevedel »Čebelarstvo knjižico«, sam pa je za svoje izdelke na svetovni čebelarski razstavi v Antwerpnu in leta 1900 v Parizu dobil srebrno svetinjo.

Leta 1910 so ga v Sofiji imenovali za honorarnega lektorja stenografije na sofijski univerzi.

Bezenšku v spomin

10. decembra 1915 (po bolgarskem koledarju 27. novembra) je Bezenšek umrl. Pokopali so ga na katoliškem pokopališču v Sofiji, kjer počiva še danes.

Leta 1854 je v domačem Bukovju Bezenškov stric Gašper dal postaviti kapelo Matere božje, ki se danes imenuje po svetnikih Cirilu in Metodu.

Na Bezenškovi hiši v ulici Gurko v Sofiji je spominska plošča, ki so jo vzdali ob 50-letnici bolgarske stenografije, leta 1929.

Njegov kip se še danes nahaja v prostorih »Slavjanske besede« v Sofiji.

V Bolgariji je izšla leta 1969 o Bezenšku velika monografija, ob 100-letnici bolgarske stenografije pa so izdali celo posebno poštno znamko z njegovo podobo. Svoji ulici ima v Sofiji in v Plovdivu.

Leta 1934 je izšla monografija z naslovom Anton Bezenšek, njega življenje in delo, ki jo je napisal profesor Alojzij Bolhar in je danes bibliofilska redkost.

Na Frankolovem nosita njegovo ime kulturno društvo in moški pevski zbor. Njegov rojstni kraj Bukovje so poimenovali v Bezenškovo Bukovje. Svoje ulice ima v Celju in Hudinji; v Ljubljani in Mariboru. V šolskem letu 1994/95 so učenci frankolovske šole pripravili raziskovalno nalogo in postavili razstavo o njegovem življenju in delu.

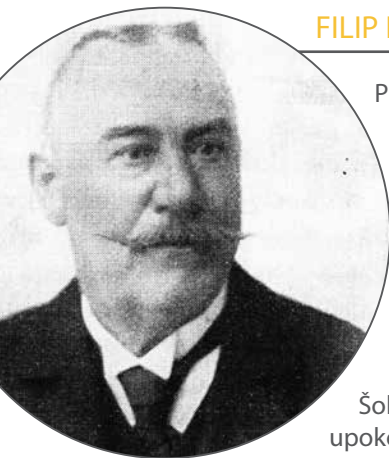
Povzeto po: 1995. Anton Bezenšek iz Bukovja. Drago Medved.

Ravnateljji Osnovne šole Frankolovo

FILIP KODERMAN

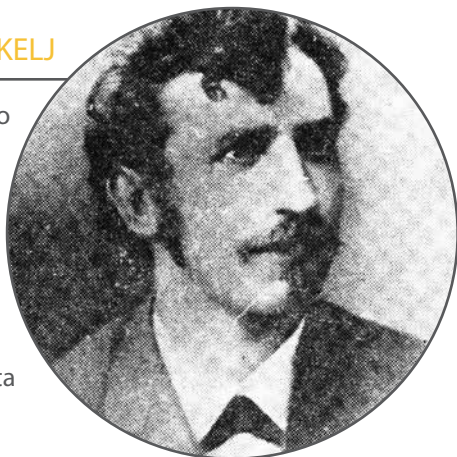
Prvi šolski vodja je bil Filip Koderman, ki je vodil šolo od leta 1874 do 1897.

Sledil mu je nadučitelj Karl Zupančič, ki je vodil šolo do 1899, 3. marca 1900 pa je postal nadučitelj

IVAN ŠTUKELJ

Šolo je vodil vse do upokojitve, 3. septembra 1925.

IGNAC PEJHA

Ignac Pejha je bil ravnatelj od leta 1926 do 1956.

V vasi je bil občinski tajnik, zborovodja, igralec in režiser vseh iger, sodeloval je tudi v tamburaškem orkestru.

OLGA PEJHA

Olga Pejha je bila ravnateljica od leta 1957 do 1976.

»Srečna sem, da me ob odhodu v pokoj spremlja zavest, da se Frankolovo razvija, da naši učenci napredujejo v nadaljnjem šolanju in dosegajo v življenju lepe uspehe, staršem in učiteljem v veselje in domovini v korist.«

ANTON DREV

Anton Drev je bil ravnatelj od leta 1976 do 2001.

Poučeval je biologijo, kemijo in telesno vzgojo. Sodeloval je pri folklori, v pevskih zborih, igral in vodil mladinsko organizacijo.

» /.../ šola v Frankolovem je vseskozi opravljala pomembno poslanstvo. Krajanom veliko pomeni in vseskozi jo imajo radi. Hvaležni smo vsem, ki so oblikovali njeno podobo in zaznamovali njen razvoj. V očeh in srcih vseh, ki smo z njo živeli, je postala še lepša in še bolj naša. Zelo sem vesel, da sem tudi sam k temu nekaj prispeval.«

BRANKO SUŠAK

Branko Sušak je bil ravnatelj od leta 2002 do 2005 in v šolskem letu 2015/2016 v. d. ravnatelja. Je profesor matematike in fizike, poučuje matematiko, fiziko in astronomijo.

»Učenci ostajajo enaki, nepredvidljivi, živahni, vodljivi in uporni, zahtevni in nebogljani v svojem odraščanju. Sredi njih se začne in končna učiteljevo delo, ki se od učenca do učenca spreminja. Do vsakega učenca vodi sto poti, vse pa pomenijo delo, prizadevanje in iskanje ustvarjalnosti.«

PETER ŽUREJ

Peter Žurej je bil ravnatelj od leta 2005 do 2014.

Je profesor matematike, poučuje matematiko. Je soavtor e-um interaktivnih učbenikov za matematiko v osnovni šoli in bil je član Državne tekmovalne komisije za matematiko v osnovni šoli od 2007 do 2012.

»V najlepšem spominu imam vsakoletni prvi šolski dan, zvedave oči učencev in vztrajno voljo učiteljev, da popeljejo še eno generacijo do uspeha. Učitelji so slikarji prihodnosti, ki jo bodo kiharili njihovi učenci.«

MARJANA ŠOŠ

Ravnateljica od 1. 7. 2015.
Profesorica slovenskega jezika in sociologije.

»Že naši predniki so vedeli, da je šola hram učenosti, znanja, ki ga je potrebno prenašati z generacije na generacijo – znanje namreč odpira vrata prihodnosti, uresničuje sanje in življenje bogati. Zato bomo bogatili naše otroke – ne le z znanjem učenosti, ampak tudi z znanjem o življenju, o vrednotah, o tem, kako biti srečen in zadovoljen, kako uspeti.«

Smo na poti, ki pelje k najboljšim, kjer ni porazov, žalosti, in ko bomo otroke pripeljali do naslednje postaje, želimo, da bodo izstopili zadovoljni. Naučili jih bomo živeti, spoznati, pokazali jim bomo, v čem so dobri, kakšne kompetence imajo, in vsem bomo dali popotnico za uresničitev življenjskega poslanstva.«

ZLATA KNJIGA

S sklepom učiteljskega zbora 23. 6. 1987 je dobila šola Zlato knjigo, v katero so vpisani učenci, ki končajo vseh osem razredov z odličnim uspehom. Vanjo so bili do sedaj vpisani:

1986/87
Mihelina PODJAVORŠEK
Katja VURCER

1987/88
Robert JEREB
Karmen KOROŠEC
Jasna LEŠNIK

1988/89
Nataša ČRETNIK
Ksenija MARZIDOVŠEK
Polonca ŠKOFLEK

1989/90
Mihelca KRAČUN
Helena SKAZA

1990/91
Jerneja GREGORC

1991/92
Lucija ČRETNIK
Katarina SKAZA
Damjana ŠTANTE

1992/93
Irena KOŠTOMAJ
Ksenija VRZDOVNIK

1993/94
Urška DEČMAN
Veronika ŠLAUS

1994/95
Borut LORGER
Jože ROZMAN
Urška JOŠT
Tatjana ŠPEGLIČ
Mateja VERDINEK

1995/96
Matej ŠTANTE
Nataša KRAČUN
Mojca SITAR

1997/98
Maja LILIJAJ
Lidija ZAZIJAL
Jerneja ŽELEZNIK

1998/99
Ksenija BLAZINŠEK

1999/2000
Tadej GREGORC
Klara ČRETNIK
Urška PUNGARTNIK
Anja SELČAN
Aleksandra ZAZIJAL

2000/2001
Silvija BREZOVŠEK
Lea KARO
Adam KOŠTOMAJ
Denis SREBOT
Klemen PAČNIK

2001/2002
Špela VDOVIČ
Sanja VODOVNIK

2002/2003
Mišel KOVAČEVIČ
Peter KRAČUN
Urška MARZIDOVŠEK
Rok PINTER
Bastijan ROŽANSKI
Rok SODIN

2003/2004
Jerneja BREZOVŠEK
Amadej KARO
Patricija KUNŠTEK
Katarina MARZIDOVŠEK
Patricija ZAZIJAL
Barbara ŽLAUS

2004/2005
Daniela KOPINŠEK
Nina KROFLIČ
Katja OPREŠNIK
Anja PINTER

2005/2006
Fides KARO
Nejc KUNŠTEK
Nina LANDEKAR
Anja OŠINA
Tjaša PINTER
Martina PREZELJ
Tomaž ŠNABL
Denis SODIN
Anja ZAZIJAL

2006/2007
Žan KOVAČEVIČ
Tadej KRAČUN
Špela LOZEJ
Alen ZALOŽNIK

2007/2008
Andreja OPREŠNIK
Tamara RAMŠAK
Denis OCVIRK

Učiteljski zbor je 29. 8.
2008 sprejel sklep, da se
učence v Zlato knjigo
vpisuje po naslednjih
kriterijih:

- odličen učni uspeh
ali povprečna ocena
4,5
- brez vzgojnih
ukrepov
- vidni dosežki
na katerem koli
področju.

2008/2009
Uroš AMON
Matic JOŠT
Urška GERM
Urša LANDEKAR
Marisa MASTNAK
Anja ŠTANTE

2009/2010
Saša BREZOVNIK
Jasna PINTER
Klementina SELČAN
Ema ŽUREJ

2010/2011
Tjaša KUNŠTEK
Katarina TURK

2011/2012
Matjaž ČRETNIK
Jasmina KOPINŠEK
Lucija STERMECKI

2012/2013
Tjaša ŠTANTE
Veronika TURK

2013/2014
Katarina ŽUREJ
Sara PŠENIČNIK

2014/2015
Karin CEROVŠEK
Tinkara FLIS
Manica PETREJ
Kaja SKAZA

2015/2016
Tadej HRVATIN
Eva MLAKAR
Karmen OPREŠNIK
Maša TROBIŠ

Športniki in športnice šole

1988/1989
Kristijan Rihter
Mihaela Kračun

1998/1999
Gregor Fink
Klavdija Horvat

2008/2009
Blaž Pušnik
Saša Brezovnik

1990/1991
Janez Iršič
Mihaela Kračun

1999/2000
Matic Plevčak
Lea Karo

2009/2010
Mitja Kroflič
Saša Brezovnik

1991/1992
Andrej Povalc
Katarina Skaza

2000/2001
Klemen Pačnik
Lea Karo

2010/2011
Barbara Pušnik

1992/1993
Marko Tonjko
Anastazija Šelih

2002/2003
Borut Ravnak
Anja Ravnak

2011/2012
Žiga Založnik
Barbara Pušnik

1993/1994
Peter Operčkal
Klara Gorenšek

2003/2004
Davorin Ulipi
Anja Ravnak

2012/2013
Primož Ravnak
Barbara Pušnik
2013/2014
Blaž Javornik
Eva Mlakar

1994/1995
David Šnabl
Cecilija Operčkal

2004/2005
Andraž Založnik

2014/2015
Luka Podrzavnik
Kaja Skaza

1995/1996
Tomaž Mirtič
Jasna Rozman

2005/2006
Andraž Založnik
Anja Zazijal

2015/2016
Nik Marzidovšek
Kaja Senegačnik

1996/1997
Robert Javornik
Glorija Smajlovič

2006/2007
Žan Kovačević

1997/1998
Dean Šnabl
Klavdija Horvat

2007/2008
Blaž Muzel
Anja Operčkal

Nekateri učenci, ki so v zadnjih letih dosegli najboljše športne rezultate na državnem nivoju

Barbara Pušnik (atletika)

Saša Brezovnik (smučanje)

Eva Mlakar (twirling)

Kaja Senegačnik (skok v višino)

Nik Marzidovšek, Nejc Marzidovšek, Blaž Petek,
Matevž Birk, Uroš Sodin (odbojka)

Šola – srce in glas kraja

Šola je marsikje bila in še vedno je najpomembnejša ustanova v kraju. In to iz več razlogov. Dokler je v kraju šola in so v njej otroci, kraj živi.

Šola pomembno vpliva na kulturno življenje v kraju. Od nje vsi pričakujejo, da bo temeljna nosilka kulturnega dogajanja.

Učenci s pomočjo učiteljev so tisti, zaradi katerih se ljudje v šoli srečujejo, se družijo, poklepetajo, doživljajo prijetne trenutke na šolskih in javnih prireditvah.

V šolskih prostorih se odvijajo tudi številne krajevne prireditve. Šola izvaja raziskave, ki so pomembne za lokalno skupnost, spodbuja in ohranja kulturno dediščino kraja (raziskovalne naloge, strokovni članki . . .).

Zelo pomembno in široko je sodelovanje s krajevno skupnostjo, društvi in različnimi ustanovami Občine Vojnik.

Podeželske šole ohranjajo identiteto kraja, šolske kronike pa beležijo njegov utrip. Čeprav so majhne, se kljub temu redno in enakovredno pojavljajo tudi na občinskih prireditvah, razstavah, delavnicah . . . Okolje šole in njeno delo spoznavajo ljudje iz mestnih središč.

Javnih prireditev, ki jih gosti šola, je veliko. Ne le gledališke, temveč tudi glasbene prireditve popestrijo vsakdanjost krajanom.

Tu ne smemo pozabiti na tradicionalno prireditev Ostanimo prijatelji ter Frankolovčani Frankolovčanom pod okriljem Prosvetnega društva Frankolovo.

V sodelovanju s TD Frankolovo so učenci naše šole glasovno opremili ptičje hišice ob Tončkovi poti, ki je nastala v čast in spomin našega rojaka Antona Bezenška.

Šola v sodelovanju s športnim društvom gosti rekreativne in tekmovalne športne skupine, ki izvajajo treninge, rekreacijo ter tekme v večnamenski dvorani.

Učenci šolo in kraj predstavljajo ne le v ožjem okolju, temveč tudi širše. Nikakor ne moremo mimo posebnega doživetja učencev naše šole, ko so si na povabilo predsednika države Boruta Pahorja ogledali prostore v Predsedniški palači.

Prav tako ne smemo pozabiti, da so bili učenci naše šole v šolskem letu 2015/16 edini predstavniki iz Slovenije na festivalu Foruma slovanskih kultur, kjer so sodelovali in s svojim nastopom predstavili ne le šolo, kraj, občino temveč tudi državo.

V Slovenskem šolskem muzeju v Ljubljani smo se v šolskem letu 2015/16 udeležili srečanja/okroglega mize ob 100-letnici smrti prof. Bezenška, znamenitega stenografa in kulturnega delavca, saj je ob preimenovanju šole v OŠ Antona Bezenška na šoli potekal celoletni projekt. Z njim smo se predstavili v Slovenskem šolskem muzeju, pripravili kratek kulturni program in razstavili izdelke, ki smo jih v času projekta izdelali.

Poslanstvo naše šole je, da s svojimi dejavnostmi povezuje krajanke in vzgaja v spoštovanju do naravnih lepot tukajšnjega kraja, ljudi in tradicije.

Leonida Rožanski,
učiteljica slovenščine in hrvaščine

Osnovna šola je steber in ponos našega kraja

Z veseljem se spominjam leta 1967, ko sem skupaj s sošolci prvič prestopil prag OŠ Frankolovo. Takrat se je končala predzadnja obnova šolske stavbe, ki je zagotavljala boljše pogoje za pouk. Pri šoli se je uredilo tudi asfaltno igrišče za mali nogomet in rokomet, ki smo ga bili neizmerno veseli. Žal se je izgradnja težko pričakovane telovadnice zamaknila za več kot deset let.

Kljub pomanjkanju nekaterih primerljivih pogojev za optimalno delovanje smo bili vedno ponosni na našo šolo, na učitelje in ravnatelje, ki so se trudili s številnimi generacijami otrok.

Zavedati se moramo, da status šole, takrat osemletke, ni bil samoumeven. Srečo smo imeli, da so v kraju delovali vplivni ljudje, ki so odločilno pripomogli k ugodni rešitvi naše šole kot samostojne osemletke. V tej vlogi je svojo nalogo z odliko opravil g. Bogdan Šnabl, ki je bil takrat poslanec.

Priznati moram, da vedno, ko prestopim prag naše šole, v šolskih prostorih sem velikokrat ob različnih priložnostih, občutil veliko spoštovanje in zanos, obenem pa občutek hvaležnosti in veselja, da jo imamo.

Verjamem, da podobne občutke doživljajo tudi ostali krajanji, ki so medgeneracijsko povezani s šolo na Frankolovem.

S ponosom in veseljem smo leta 2014 preimenovali šolo po našem rojaku Antonu Bezenškju, rojenem v Bezenškovem Bukovju in mu pred šolo postavili doprni kip. S tem je postala šola še bolj naša in domača.

Vesel sem, da to niso prazne besede, saj je sodelovanje šole s KS Frankolovo, društvi in organizacijami v kraju res na visokem nivoju in prav je tako. V prostorih šole se odvijajo različne športne in kulturne prireditve, vaje, predstavitve, rekreacije ter sestanki.

Zavedamo se, da je obstoječe objekte potrebno redno vzdrževati, izboljšati toplotno izolacijo ter zamenjati način ogrevanja, ki bo zmanjšalo strošek obratovanja. To je naloga, ki nas čaka v bližnji prihodnosti.

Ob jubileju želim, da se zaposleni na šoli dobro počutijo, da z veseljem in delovno vneto opravljajo svoje poslanstvo v zadovoljstvo otrok, staršev in našega kraja.

Dušan Horvat
Predsednik sveta KS Frankolovo

Ponosni smo na ...

Planinstvo

Na šoli že od leta 1987 nadaljujemo žlahtno tradicijo slovenskega gorništvā in planinstva. V planinski krožek je vkljuĉenih od 20 do 30 uĉencev. Na leto organiziramo 4 ali 5 planinskih izletov v bližnje in tudi malo bolj oddaljene hribe. Pri tem odliĉno sodelujemo s PD Vojnik. Pohodov se veĉkrat udeležiĉjo tudi starši in ostali sorodniki uĉencev. V prejšnjih letih so bili mentorji krožka Branko Sušak, Suzana Šafariĉ in Jerneja Kompan, danes pa ga vodi Iztok Migliĉ. Spoznavanje lepote slovenskih hribov je najboljša domovinska in ekološka vzgoja.

Mentorji

Prehod iz vrtca v šolo

Smo ena redkih OŠ, ki še skrbi za mehak prehod otrok iz vrtca v šolo. V ta namen poteka 2-dnevno uvajanje v mesecu juniju, ko novinci preživijo dve šolski uri (1 ura na dan) z bodoĉo razredniĉarko in vzgojiteljem. Namen tega je, da se že pred septembrom spoznamo ter da otroci že doživijo uĉilnico.

Med šolskim letom prvošolci sodelujejo z vrtĉevskimi otroci (predšolska skupina), tako da se družiĉjo in obiskujejo ob raznih priložnostih (novo leto, pust ...) enkrat meseĉno pa v šolski telovadnici pri uri športa skupaj telovadiĉjo.

Lucija Bevc, uĉiteljica razrednega pouka

Mladinsko zborovsko petje

Mladinsko zborovsko petje ima na naši šoli bogato tradicijo. V zadnjih petnajstih letih se je iz manjše vokalne zasedbe, ki je do tedaj delovala na šoli, število pevcev znatno poveĉalo, saj danes sodeluje v mladinskem pevskem zboru skoraj 70 % celotne populacije uĉencev predmetne stopnje.

Mladinsko zborovsko petje razvija glasbene sposobnosti in ustvarjalnost ter pospešuje intelektualni in estetski razvoj. Učenci, ki sodelujejo v MPZ, se uvajajo v lepoto zborovske glasbe, razvijajo smisel za muziciranje, se usposablajo za umetniško poustvarjanje, intenzivneje razvijajo glasovne dispozicije, interes za kvalitetno preživljanje prostega časa in socialno integracijo.

V naše delo vključujemo učence instrumentaliste, ki naše nastope bogatijo z lastno glasbeno spremljavo. Zbor se ob prireditvah, ki jih organizira šola, z velikim veseljem odziva na povabila lokalnih društev ali krajevne skupnosti. Sodelovanje v kulturnem življenju domačega kraja in širše pomeni našim mladim pevcem dodatno motivacijo z namenom, da bodo nadaljevali z aktivnim petjem tudi potem, ko ne bodo več člani šolskega MPZ. Ponosni smo na naše nekdanje pevce, Frankolovčane, ki sta jim glasba in petje ostala spremljevalca skozi življenje po profesionalni ali amaterski poti.

Mag. Mojca Koban Dobnik, učiteljica glasbene umetnosti

Ples je glasba, ki je ne moreš videti

V šolskem letu 2008/2009 smo se priključili projektu Plesne zveze Slovenije in Ministrstva za šolstvo, Šolski plesni festival. Vsako leto ga obiskuje od 40 do 50 učencev od 1. do 9. razreda, ki v plesu uživajo, se sprostijo in ustvarjajo. Preizkušajo se v plesih hip hop, latino in pop, uspešni pa so tudi plesni pari. V šolskem letu 2012/13 sta Jaka Krnjovšek in Eva Mlakar na področnem tekmovanju osvojila srebrno medaljo v standardnih plesih. Najboljši uspeh je Plesna produkcija dosegla v šolskem letu 2013/2014, saj je skupina zmagala na področnem tekmovanju in zasedla 3. mesto v državi.

Suzana Šafarič, mentorica ŠPF

Noč branja

Razvoj bralne kulture, kritičnega mišljenja, kreativnosti pri branju, promocija vrednot in spodbujanje učencev k branju so le nekateri cilji, ki jih poskušamo uresničiti v izvajanju vsakoletnega projekta Noč branja. Projekt se izvaja tudi v okviru dela z nadarjenimi učenci, zato so izvedbene možnosti neomejene. Noč branja poteka dva dni in učenci v šoli prespijo, kar daje doživljanju še posebno vrednost. Delavnice, ki potekajo čez dan, se navezujejo na različne vsebine, ki niso nujno povezane s šolskim delom. Učenci radi sodelujejo, so ustvarjalni, delovni in ob koncu prijetno utrujeni ter polni vtisov.

Suzana Šafarič, vodja projekta

Sreča je vedno na strani pogumnih in radovednih

Že vrsto let na naši šoli učence spodbujamo k raziskovanju. To je sicer odlika mlajših, radovednih, vedoželjnih in k cilju usmerjenih posameznikov. Ob izdatni podpori mentorjev so naši učenci doživeli veliko zanimivih dogodkov, obogatili svoje znanje, prišli do pomembnih ugotovitev, izzivov, pripomogli k izboljšanju ali odkritju novih spoznanj v naši okolici in morda odkrili svojo nadaljnjo življenjsko pot. Vsi, ki smo sodelovali pri nastajanju raziskovalnih nalog, se zavedamo, da je to zahtevno delo, ob katerem se nenehno sprašuješ, ali boš dovolj dober, bo komisija ocenila tvoj trud, dosežek, kvaliteto. Ampak pravi raziskovalci vedno želijo vedeti več in vsi vemo, da noben izdelek ni takšen, da ne bi mogel biti še boljši. Naša želja je, da bi bilo raziskovalno delo avantura, ki jo mladi dodajo svojemu radovednemu in pogumnemu duhu.

Suzana Šafarič, koordinatorica raziskovalne dejavnosti

Ekošola

Že vrsto let smo vključeni v mednarodni program EKOŠOLA, v sklopu katerega spodbujamo in ozaveščamo o okolju in trajnostnem razvoju. Vsako leto si zadamo več aktivnosti, s katerimi poskušamo ekološko ozaveščati. Z zbiralnimi akcijami zamaškov pomagamo tistim, ki pomoč potrebujejo. Na šolskem zeliščnem vrtu vzgajamo zelišča. Spodbujamo gibanje in zdravo prehrano, zato smo vključeni tudi v shemo šolskega sadja in izvajamo tradicionalni slovenski zajtrk. Izvajamo ekobralno značko, kjer prebiramo zgodbe in pravljice z ekološko vsebino in sodelujemo v ekokvizu, kjer se preizkusimo v znanju iz ekoloških vsebin. Izvajamo tudi veliko drugih aktivnosti, ki jih iz leta v leto dopolnjujemo, dodajamo ali spreminjamo. Šola vsako leto z vsemi uspešno opravljenimi aktivnostmi pridobi oziroma podaljša mednarodno priznanje – zeleno zastavo.

Viktorija Toplak, ekokoordinatorica

Orffova skupina

Osnovni cilj metodološkega sistema Carla Orffa je omogočiti vsem otrokom, da najdejo pot za izražanje skozi glasbo z elementi govora, gibanja, petja, inštrumentalne igre in poslušanja glasbe. Prve otroške instrumente po zamislih Orffa je izdelal Karl Maender l. 1930. Ritmični inštrumenti so tolkala: paličice, lesene škatle, triangel, tamburin, obroč s kraguljčki, veliki in mali boben, činele, ropotulje, pavke (timpani). Melodični inštrumenti: so sopranski metalofon (zvončki) in altovski metalofon, sopranski ksilofon in altovski ksilofon. V skupini poustvarjamo znane melodije, za katere večino priredb napiše mentorica Breda Hočevar. Razvijamo veselje do glasbenega ustvarjanja in nastopanja. Skozi vaje iščemo različne zvoke in vključujemo različne instrumente. Na državni reviji Orffovih skupin v Celju smo izvedli avtorsko priredbo brazilske ljudske skladbe Barqita in skladbo Uspavanka s spremljavo saksofona.

Breda Kočevar, učiteljica razrednega pouka

Namesto naslova je fotografija, ki napoveduje vstop v kabinet, kjer poteka izvajanje strokovne pomoči za učence, ki imajo učne ali razvojne težave zaradi primanjkljajev na posameznih področjih delovanja.

Ti učenci potrebujejo sistematično pomoč, skupno delovanje učiteljev, svetovalne službe, staršev in po potrebi tudi zunanjih strokovnjakov.

Pred 23. leti sem z uvedbo mobilne specialnopedagoške službe začela svoje delo opravljati na šoli, ko se je le-ta povezala z Osnovno šolo Glazija v Celju, kjer sem tudi zaposlena. Vodstvo šole ves čas podpira in spodbuja tovrstno strokovno delo z učenci.

V prvi vrsti prepoznavam pomanjkljivo razvita področja delovanja (zaznavanje, grafomotorika, orientacija, bralno-napisovalno področje, računanje, usmerjenost procesov, odzivne značilnosti, učne navade ...) in iščem, pod kakšnimi pogoji ter na kakšen način se bo učenec lahko najbolj optimalno učil in napredoval, da bodo posledice primanjkljajev čim manjše.

V teh letih je šola zapustilo kar nekaj generacij, učencev in učenk, ki sem jih spodbujala, spremljala in jim ponudila pomoč pri šolskem delu. Radi se vračajo na šolo, z veseljem pa se srečamo tudi kje drugje. Delo opravljam z veliko ljubezni. Ob vsakem otroku dobim potrditev, da smo s timskim delom našli otrokova močna področja, zmanjšali in korigirali njegove učne težave, mu gradili pozitivno samopodobo ter ga naučili živeti s svojimi primanjkljaji.

Zaključujem z mislijo:
Tisti, ki verjamemo v otrokove sposobnosti,
jih več kot le spodbujamo.
Ustvarjamo jim okolje,
v katerem jim lažje uspe.

Tisti, ki verjamejo v naše sposobnosti
nas več kot le spodbujajo.
Ustvarjajo nam okolje,
v katerem nam lažje uspe. (J. H. Spalding)

SPECIALNA
PEDAGOGINJA
Špelca Oprčkal

Ekovrtičkarji in likovno ustvarjanje

Na šoli že vrsto let delujejo naravoslovni krožek, likovni krožek in ekovrtičkarji. Pri naravoslovnem krožku izvajamo razne kemijske eksperimente, spoznavamo organizme v okolici šole, preučujemo ekosisteme, izvajamo analizo vode in prsti ter pripravljamo razstave na šolskem hodniku.

Pri likovnem krožku urejamo šolske hodnike, pripravljamo scene za različne prireditve, pripravljamo likovne razstave, izdelujemo voščilnice in spoznavamo različne likovne tehnike. Urejen imamo kotiček za samostojne razstave naših učencev. Hodnike dodatno okrasimo z različnimi barvami, preurejamo staro pohištvo in izdelujemo dekorativne in praktične predmete iz odpadnih snovi.

Kot ekovrtičkarji pa se ukvarjamo z urejanjem zeliščnega vrta in šolske okolice, izdelujemo bivališča za različne živali ter predelujemo zelišča za zdravstvene namene. Letos nameravamo urediti raziskovalno vrtičkarski center na hodniku.

Marina Vešligaj, mentorica

Evropska vas naš ponos

Švedska, Slovaška, Avstrija, Danska ali Pika Nogavička, Felix Baumgartner, Sacher torta, Vikingi, evrovizijska uspešnica Luksemburga. To je le nekaj utrinkov držav, ki smo jih zelo uspešno predstavili na zaključnih prireditvah v Celju ob dnevu Evrope, ki ga praznujemo 9. maja. Ali že veste, da govorim o projektu Evropska vas, v katerem sodeluje naša šola že vrsto let.

Projekt, katerega cilj je spoznavanje članic Evropske unije, vnaša v program šole zelo aktualne teme medkulturnega zavedanja in pomembnosti vsake članice.

V projekt so vključeni vsi učenci na šoli, ki na zanimiv način skozi vse leto spoznavajo kulturno raznolikost posamezne države. Na stojnici predstavimo

kulinariko izbrane države, njene geografske, kulturne in jezikovne značilnosti.

In kako se letošnje devetošolke spominjajo projekta?

»Uživali smo pri pripravi in izvedbi plesne točke na glasbo pesmi Mamma Mia. Takrat smo na odru predstavljale Švedsko«. Kaja

»Spoznavanje držav – miniaturna Evropa«. Amadeja

»Neizmerno sem uživala, ko sem en dan nastopala in zabavala mimoidoče kot Pika Nogavička«. Pia

Petra Jager Čakš, vodja projekta

Evropski dan jezikov

26. septembra praznujemo evropski dan jezikov. Na ta dan tudi na naši šoli »jezikamo« v tujih jezikih, napišemo tedenski jedilnik v nemščini in angleščini, se pomerimo v lomilcih jezika, se pozdravljamo v tujih jezikih, beremo tujejezične zgodbe ter pripravimo radijsko oddajo v tujem jeziku.

Učenje jezika prinaša korist mladim in starim in nikdar nismo prestari, da bi se ga učili.

Petra Jager Čakš, učiteljica nemškega in angleškega jezika

e-Twinning

Leta 2015 se je naša šola priključila projektu e-Twinning. Namen je spodbuditi uporabo sodobnih informacijsko komunikacijskih tehnologij, uporabo angleškega jezika in vzpostavitev neformalnih partnerstev med sodelujočimi šolami. Šola se lahko priključi več projektom v okviru e-Twinninga na kateremkoli predmetnem področju.

Eden izmed projektov je bil Val dobrote. S šestimi evropskimi šolami smo si izmenjevali dobre želje, verze in refrene pesmi na različnih karticah in priponkah. Cilj je bil širiti pozitivne misli. Poleg tega smo si izmenjali tudi podatke o šolah in o sodelujočih učencih.

Drugi projekt je bil Zemljevid Evrope z razglednicami. Natisnili smo ogromen zemljevid Evrope, se povezali s 40 šolami, vsem poslali razglednice iz naših krajev, nato pa nestrno čakali, da smo prejeli njihove. Sodelovali so vsi učenci 4. razreda,

eTwinning
Calendar 2017

OS Antona Bezenška Frankolovo, Slovenia

ki so imeli kar malo treme pri pisanju razglednic, saj so odpotovale daleč stran. Veliko razglednic so napisale tudi učenke 8. in 9. razreda.

Tretji projekt se je imenoval Barviti idiomi. Povezali smo se s slovaško šolo, izbrali idiome, jih primerjali, nato pa narisali. Pri delu smo se zelo zabavali. Kar predstavljajte si, kako narišeš: letati naokrog kot kura brez glave, tiščati glavo v pesek, skakati si v lase in podobno. Izbrali smo dvanajst narisanih idiomov, nato pa smo jih oblikovali v koledar naše šole za leto 2017.

Projekti so zanimivi in zabavni, uresničujemo pa tudi njihove cilje: uporabljamo angleščino, se spoznavamo z učenci drugih evropskih šol, uporabljamo svetovni splet in ustvarjamo.

Nina Križanec Rodica, mentorica projekta e-Twinning

Šolski prevozi z novim vozilom

V mesecu juniju 2016 se je uresničila velika želja ne le šolarjev, ampak tudi zaposlenih na šoli – šola je dobila novo vozilo.

Staro kombinirano vozilo je bilo že dotrajano in menjava je bila načrtovana. Z Občino Vojnik smo tako kupili novo vozilo. Otrok, ki se vsakodnevno pripeljejo v šolo, je iz leta v leto več in potreba po prevozih je velika, zato smo med nakupom razmišljali racionalno in na dolgi rok. Novo vozilo je minibus, za 16 oseb, kar omogoča hitrejšo in racionalnejšo prevoze. Otroci prihajajo iz številnih okolišev, kjer so prometne poti nevarne in potrebujejo do šole prevoz - Beli Potok, Bezenškovo Bukovje, Brdce, Črešnjice, Dol pod Gojko, Frankolovo, Lipa, Lindek, Podgorje, Rakova steza, Rove, Stražica, Straža, Verpete, Zabukovje in tudi s področja Kamne gore, Sojeka, Globoč, Ilovce, Selc in Stranic.

Učence vsakodnevno varno v šolo pripelje in odpelje naš hišnik in voznik Zoran Kovačević. »Ni lahko,« pove, »sploh pozimi. Nekatere ceste so ozke, odseki nevarni. Ampak rad sem voznik otrok in to počnem s srcem. Otroci so zjutraj še zaspani, po pouku pa zelo razigrani in včasih moram med vožnjo ostro pogledati v vzvratno ogledalo, pa gre.«

Marjana Šoš, ravnateljica

Šolska spletna stran leta 2003

Šolska spletna stran leta 2016

... zato je prav, da smo pokazali.

Interesne dejavnosti

Mentor	Dejavnost
Breda Kočevar	OPZ - otroški pevski zbor, ORFF
Viktorija Toplak	vesela šola, športni krožek za najmlajše
Iztok Miglič	MOPZ – mlajši otroški pevski zbor, planinski krožek, namizni tenis
Lucija Bevc	ustvarjajmo – 1. in 2., dramsko-recitacijski krožek
Greta Jošt	ročnodelski krožek
Monika Nataša Krajnc	lego graditelj
Mojca Koban Dobnik	MPZ – mladinski pevski zbor
Branko Sušak	astronomski krožek, matematični krožek, fizikalni krožek
Marina Vešligaj	EKO vrtničarji, naravoslovni krožek, likovni krožek
Ivo Špeglič	šolski šport, nogometni krožek
Branko Dragar	prometni krožek, logika, kolesarski
Maja Lugarič	knjigobube
Suzana Šafarič	šolski plesni festival, šolski radio
Petra Jager Čakš	angleška in nemška bralna značka
Nina Križanec Rodica	e-Twinning, angleška bralna značka
Leonida Rožanski	bralna značka, dramsko-recitacijski krožek, gledališko-filmski abonma
Peter Žurej	šahovski krožek

Šola v naravi od osemdesetih let 20. stoletja

Poletna šola v naravi na morju za učence 5. razreda

Zimska šola v naravi na snegu za učence 6. razreda

Dejavnosti zunanjih izvajalcev

Mentor	Dejavnost
Klub karate Celje	karate
Športno društvo judo Jaka	judo
Športno društvo center Maribor	gimnastika
Nogometni klub Jurček	nogomet
Košarkarski klub Vojnik	košarka
Čebelarsko društvo Vojnik	čebelarski krožek
Plezalna šola Beta	plezanje
Glasbena šola Majcen	glasbena šola
Glasbena šola Petka	glasbena šola
Plesna šola - Pleši z mano	ples
Twirling mažoretni klub Pet elementov	twirling
Atletika Kladivar	atletika
Klub adrenalinskih športov Šmartinsko jezero	zdrav življenjski slog

Tekmovanja

Cicivesela šola

Vesela šola

tekmovanje za bralno priznanje

tekmovanje za Vegovo priznanje

tekmovanje za Cankarjevo

priznanje

Zlati sonček

Krpan

tekmovanje za priznanje

Računanje je igra

EKO bralna značka

tekmovanje za čiste zobe ob zdravi

prehrani (že od leta 1990)

Kresnička

tekmovanje iz znanja logike

tekmovanje iz znanja astronomije

Preglovo tekmovanje

Proteusovo tekmovanje

tekmovanje iz znanja zgodovine

tekmovanje iz znanja geografije

tekmovanje iz znanja angleščine

tekmovanje za angleško

bralno značko

tekmovanje za nemško

bralno značko

tekmovanje iz znanja nemščine

tekmovanje iz znanja fizike

športna tekmovanja

Šolski plesni festival

Majhna šola z majhnim kolektivom, a z velikim srcem

Nekateri že vrsto let, drugi pa so komaj prišli. Sobivamo kot velika razširjena družina, sejemo in pobiramo sadove. Nobena ovira ni tako visoka, da je ne bi preskočili, nobena sklala ni pretežka, da je ne bi premaknili ... So veseli dnevi in so žalostni, so trenutki sreče, a tudi bolečine, se objemamo, a se tudi jezimo - vse kar v zdravi družini mora biti. Najpomembneje pa je, da si pomagamo, razumemo stisko kolega, se objamemo, ko je težko, in ne nehajo, tudi ko že izgleda, da je brezupno. Vzponov in padcev je bilo veliko, a vztrajamo naprej.

Kolektiv danes

Ravnateljica

Marjana Šoš, učiteljica slovenščine in sociologije, na šoli od leta 2015.

Razredni pouk in predmetni pouk

Lucija Bevc, učiteljica razrednega pouka, na šoli od leta 1999,
Breda Kočevar, učiteljica razrednega pouka, na šoli od leta 2003,
Viktorija Toplak, učiteljica razrednega pouka, na šoli od leta 2011,
Greta Jošt učiteljica razrednega pouka, na šoli od leta 2003,
Monika Nataša Krajnc, učiteljica razrednega pouka, na šoli od leta 2016,
Nina Križanec Rodica, učiteljica angleščine in slovenščine, na šoli od leta 2006,
Leonida Rožanski, učiteljica slovenščine in hrvaškega jezika, na šoli od leta 1995,
Petra Jager-Čakš, učiteljica angleškega in nemškega jezika, na šoli od leta 1997,
Branko Dragar, učitelj matematike in tehnike, na šoli od leta 2002,
Branko Sušak, učitelj matematike in fizike, na šoli od leta 1987,
Peter Žurej, učitelj matematike, na šoli od leta 2005,
Ivan Špeglič, učitelj športne vzgoje, na šoli od leta 1988,
Maja Lugarič, učiteljica slovenščine in zgodovine, na šoli od leta 2010,
Iztok Miglič, vzgojitelj, drugi učitelj v 1. razredu, na šoli od leta 2003,
Marina Vešligaj, učiteljica biologije, kemije in naravoslovja, na šoli od leta 1985,
Mojca Koban-Dobnik, učiteljica glasbene vzgoje, dopolnjuje iz OŠ Vitanje, na šoli od leta 2000.

Drugi strokovni delavci

Suzana Šafarič, svetovalna delavka in knjižničarka, na šoli od leta 1997,
Ines Danijela Stepišnik, logopedinja, iz OŠ Glazija, na šoli od leta 2011,
Špelca Operčkal, mobilna specialna pedagoginja, iz OŠ Glazija, na šoli od leta 1996.

Tehnični delavci

Ljudmila Vetrh, računovodkinja in poslovna sekretarka, na šoli od leta 2012,
Marija Mlinar, poslovna sekretarka, na šoli od leta 2016,
Gizela Šoštar, kuharica, na šoli od leta 2005,
Brigita Čopi, čistilka in kuharica, na šoli od leta 2016,
Zoran Kovačević, hišnik in voznik šolskega mini avtobusa, na šoli od leta 1993,
Jožica Korže, čistilka, na šoli od leta 1997,
Irena Selčan, čistilka, na šoli od leta 1999,
Lidija Ofentavšek, čistilka, na šoli od leta 1996 do 2016.

Čisto na koncu

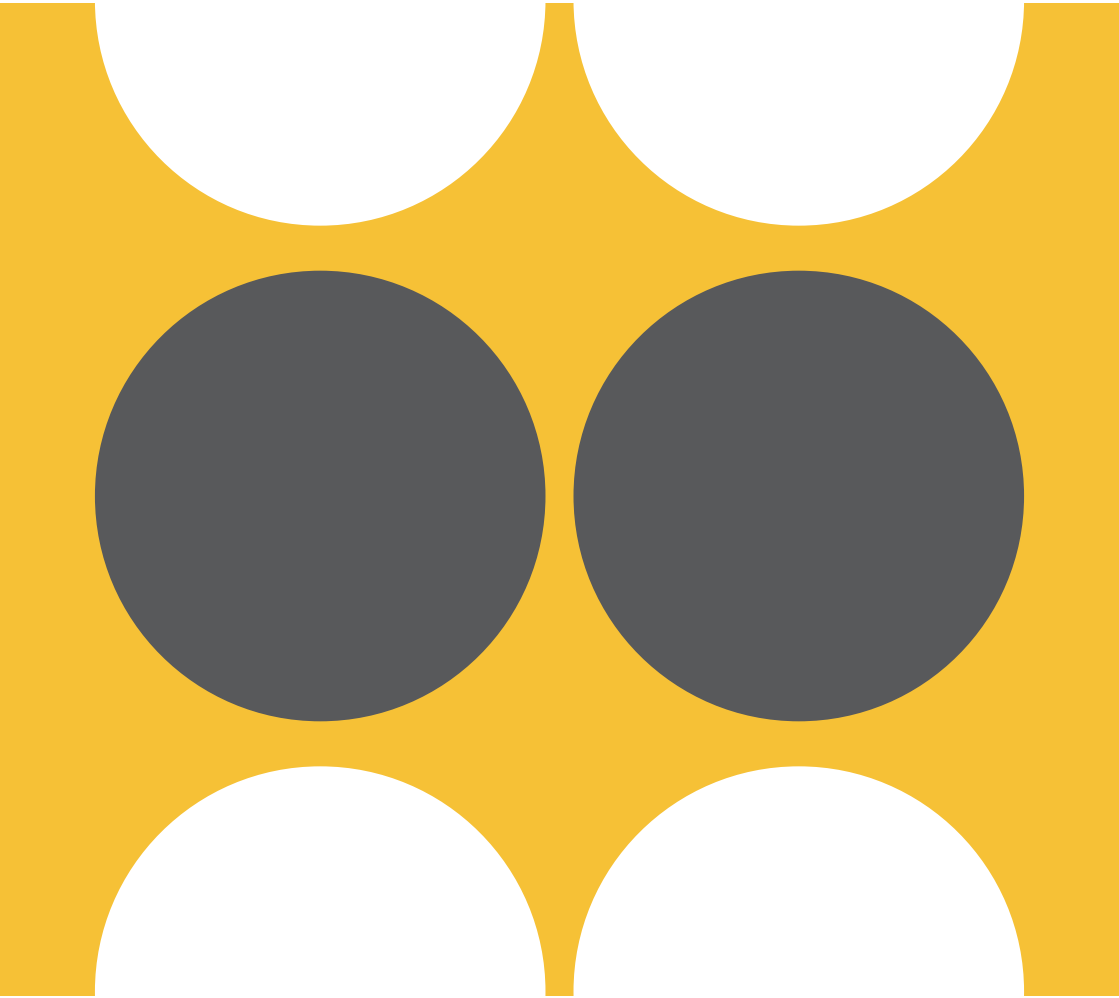
»Najbolj pomembni in uspešni ljudje na svetu... mislijo vnaprej, zato si ustvarijo svojo podobo; potem se lotijo njenega natančnega uresničevanja, tu jo dopolnijo, tam nekaj malega dodajo, spremenijo kakšno malenkost, toda nenehno gradijo - nenehno gradijo« (Robert Collier)

Tako vidim naš kolektiv – mislimo vnaprej, vsega se lotevamo natančno, nekaj dopolnimo, spremenimo kakšno malenkost, kaj malega dodamo in nenehno gradimo – bomo gradili.

Hvala vsem učiteljem, predvsem za zaupanje, brez tega nam ne bi uspelo, hvala za podporo pri spremembah, hvala za gradnjo. Letošnji jubilej je samo kapljica uspeha, ki ga lahko pokažemo, morje je v naših srcih. Brez sodelovanja, brez vzajemnosti nam ne bi uspelo.

Hvala Nini Križanec Rodica, ki se je s tako vnemo lotila zbiranja podatkov o šoli in pripravila bilten, kakršnega imamo pred sabo, hvala g. Jožetu Žlausu za arhivske fotografije in zgodovinske podatke, brez njega bi marsikatera iskrica ostala skrita. Hvala vsem učiteljem in ostalim strokovnim delavcem šole, ki so s svojimi prispevki dokazali, da na šoli res ustvarjamo in gradimo; hvala vsem donatorjem, ki so nam pomagali pri obeležitvi jubileja. Hvala Občini Vojnik in županu za razumevanje in podporo, hvala krajanom in seveda našim učencem in staršem. Hvala vsem, ker ste takšni, kot ste. Z vami je prijetno graditi.

Marjana Šoš, ravnateljica

V šolskem letu 2013/14 se je šola preimenovala v Osnovna šola Antona Bezenška Frankolovo. V šolskem letu 2016/17 pa sta naši učenki Kaja Senegačnik in Pia Stermecki narisali nov logotip. Šolo predstavlja kot hram učenosti (sova), stenografski zapis in čebele pa so spomin na našega rojaka – stenografa in vnetega čebelarja.